

РЕШЕНИЕ

№ 213

гр. Пазарджик, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежана Стоянова

при участието на секретаря Христина Велчева
като разгледа докладваното от Снежана Стоянова Административно
наказателно дело № 20215220201240 по описа за 2021 година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Р. Й. ХР. от с.Д., обл.К., ЕГН: *****
против НП № 36-0000575/16.07.2021 г. на Началника на отдел „Контрол“ в
РДАА Пловдив, с което на основание чл.53 от ЗАНН и за нарушение на
чл.178 в, ал.5, предл.2 от Закона за движение по пътищата, на жалбоподателя
е наложена глоба в размер на 500,00 (петстотин) лв.

В жалбата се навеждат твърдения за процесуална и материална
незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, чиято
отмяна се иска. В писмена защита жалбоподателя поддържа становище, че
Наредба № 36/15.05.2006 год. противоречи на Директива 126 /2006,
съгласно която щом водач на МПС има валидно СУМПС за съответната
категория /факт, за който не се спори в производството/, той следва да се
счита за психологически и физически годен да управлява МПС от
съответната категория, за срока на валидност на същото това СУМПС.
Съгласно тълкувателно решение № 3 от 12.04.2017 год. на ОСНК на ВКС
съдът следвало да признае правото на директно приложение на правата, които
Директивата създава, а именно че водачите са психологически годни щом

имат валидно СУМПС и не следва да бъдат глобявани за това, че не са извършили психологически преглед в тригодишния срок, съобразно приложимата Наредба.

Ответникът по жалбата - АНО, редовно призован, не се явява и не се представлява в проведеното открито съдебно заседание.

Районният съд провери основателността на жалбата, след като съобрази становищата на страните, съобразявайки закона, по вътрешно убеждение и след като обсъди събраните по делото писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, при съобразяване с разпоредбата на чл.63 от ЗАНН прие следното:

Жалбоподателят е санкциониран за това, че на 24.06.2021 год. около 13,10 часа в град Пазарджик управлява влак „М.А.“ 1844ЛС с рег.№ Е4658МН и прикачено полуремарке с рег.№ Е3106ЕЕ, собственост на „Бинер Експорт“ ООД, като извършва превоз на товари за собствена сметка без удостоверение за психологическа годност, като последно притежаваното такова е било валидно до 08.05.2021 год. Това било нарушение на чл.178 в, ал.5, предл.2 от Закона за движение по пътищата, за което срещу жалбоподателя на място бил съставен АУАН Серия А-2020 с фабр.№ 287395 от 24.06.2021 година, който след предявяването му последният подписал без възражения.

Въз основа на АУАН било издадено атакуваното НП, което жалбоподателя обжалва в срок. / В този смисъл е определение № 423/07.03.2022 год. на Административен съд Пазарджик по ЧКНАХД № 1243/2021 год./

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства, които са непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема, че **жалбата е основателна.**

С наказателното постановление, предмет на въззивен контрол на жалбоподателя е било наложено административно наказание за нарушение на разпоредбата на чл.178 в, ал.5, предл.2 от Закона за движение по пътищата, която регламентира, че водач, който извършва таксиметрови, превози за собствена сметка или обществени превози на пътници или товари без валидно

удостоверение за психологическа годност се наказва с глоба в размер на 500 лева. Съгласно Наредба №36 от 15.05.2006 год. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологически изследвания на кандидати за придобиване и правоспособност за управление на МПС, се издават удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания. В наредбата детайлно е регламентирана процедурата, чрез която се установява психологическата годност на лицето /чл.5/, която завършва със заключение за психологическа годност, като при положително такова се издава „Удостоверение за психологическа годност“, а при отрицателно не се издава документ /чл.7/.

Цитираната горе Наредба е приета въз основа на задължението на Р.България да транспонира относимото към случая европейско законодателство - Директива 2006/126/ЕО. Ето защо този подзаконов нормативен акт би следвало да е хармонизиран с Директивата. Вместо това обаче, Наредбата противоречи на Директивата. Аргументите за този извод се извличат след анализ съответните разпоредби от подзаконовия нормативен акт при съобразяване на нормите на Директивата.

Според чл.8, ал.2 от Наредбата удостоверението за психологическа годност важи за 3 години, а в определени случаи – за 1 година. Тези срокове са по-кратки от сроковете за валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство, които са с 5- или 10-годишна продължителност /чл.51, ал.3 – 4 от ЗБЛД/. От друга страна - Съображение 9 от Преамбюла на Директивата указва, че *„доказателство за наличие на съответствие на водачите на превозни средства, които се използват за транспорт на пътници или стоки с минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство, следва да се предоставя, когато свидетелството се издава и периодично след това. Този редовен контрол съгласно националните правила за съответствие с минималните стандарти ще допринесе за свободното движение на хора, ще избегне нарушаването на конкуренцията и по-добре ще взема предвид специфичната отговорност на водачите на такива превозни средства. На държавите-членки следва да се позволи да налагат медицински прегледи като гаранция за спазване на минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на други моторни превозни средства. Поради причини, свързани с прозрачността, тези прегледи следва да съвпадат с подновяването на*

свидетелствата за управление и поради това да се определят от срока на валидност на свидетелството“. Съпоставката на посочените по-горе норми от подзаконовия нормативен акт и Директивата сочи на съществено разминаване досежно процедурата по установяване и доказване на съответствието на водачите на превозни средства, които се използват за транспорт на пътници или стоки с минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство. В тази насока разпоредбата на чл.7, пар.3 б „б“ от Директивата е категорична, че *„тези прегледи следва да съвпадат с подновяването на свидетелствата за управление и поради това да се определят от срока на валидност на свидетелството“* или с други думи казано – установяването на психологическата годност следва се извършва преди издаване или подновяване на СУМПС и същото да се определя от срока на валидност на свидетелството.

Съгласно разпоредбата на чл.7, пар.2, буква „б“ от Директива 126/2006/ЕО, *„Считано от 19 януари 2013 год. свидетелства, издадени от държави-членки за категории С, СЕ, С1, С1Е, D, DE, D1, D1Е имат срок на административна валидност 5 години.“*

В разпоредбата на чл.7, пар.3, буква „б“, абзац четвърти, шест и седми от същата Директива 126/2006/ЕО е регламентирано, че:

„Държавите-членки могат да ограничат срока на административна валидност, постановен в параграф 2, на свидетелства за управление на превозно средство за нови водачи от всички категории, за да прилагат специфични мерки към такива водачи с цел подобряване на пътната безопасност.“

„Държавите-членки могат да ограничат срока на административна валидност, постановен в параграф 2, на индивидуалните свидетелства за управление на превозно средство за всички категории, ако сметат за необходимо да прилагат увеличена честота на медицински проверки или други специфични мерки, като ограничения за нарушители на пътното движение.“

„Държавите-членки могат да намалят срока на валидност, постановен в параграф 2, на свидетелства за управление на превозно средство на притежатели, които пребивават на тяхна територия и са

достигнали 50-годишна възраст, за да прилагат увеличена честота на медицински проверки или други специфични мерки, като опреснителни курсове. Този намален срок на валидност може да се прилага само при подновяване на свидетелство за управление на превозно средство.”.

При това положение, предвид посочената по-горе правна регламентация, дадена в Директива 126/2006/ЕО, се налага еднозначният извод, че европейският законодател е установил, че прегледите за физическа и психологическа годност следва да се правят само в два случая: 1) при издаване на свидетелство за управление на МПС и 2) при последващо подновяване на свидетелството за управление на МПС.

Разпоредбата на чл.7, пар.2, буква „б” от Директива 126/2006/ЕО е транспонирана в българското законодателство – така, в чл.51, ал.4 (Нова - ДВ, бр.75 от 2012 г., в сила от 19.01.2013 г.) от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/ е регламентирано, че *„Срокът на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство за категории C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E и T е 5 години.”*. При това положение и съобразно правната регламентация, дадена в Директива 126/2006/ЕО, съдът счита, че щом водач на моторно превозно средство има валидно свидетелство за управление на МПС за съответната категория, той следва да се счита за психологически и физически годен да управлява МПС от тази категория, за срока на валидност на същото това свидетелство за управление на МПС, който за посочените по-горе категории е пет години и съответно, не следва да се явява на преглед за физическа и психологическа годност в този срок. Извод за това следва именно от ясно посоченото в последното изречение на Параграф 9 от Преамбюла на Директива 126/2006/ЕО, а именно, че *„Поради причини, свързани с прозрачността, тези прегледи следва да съвпадат с подновяването на свидетелствата за управление и поради това да се определят от срока на валидност на свидетелството.”*.

Предвид изложеното по-горе, съдът счита, че предвиденият в чл.8, ал. 2 от Наредба №36 от 15.05.2006 год. на министъра на транспорта, тригодишен срок на валидност на удостоверение за психологическа годност, което удостоверение се издава при положително заключение от психологическото изследване на изследваното лице, не съвпада със срока на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство – в

конкретния случай за категориите C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E и T, който срок е пет години. В тази връзка, съдът намира, че предвидената в Наредба №36 от 15.05.2006 год. на министъра на транспорта, тригодишна валидност на удостоверенията за психологическа годност в Р.България, която валидност не съвпада със срока на валидност на свидетелството за управление на МПС, респ. със срока за подновяване на свидетелството за управление, е незаконосъобразна, тъй като противоречи на регламентацията на този въпрос, дадена в Директива 126/2006/ЕО.

Съгласно тълкувателно решение № 3 от 12.04.2017 год. на ОСНК на ВКС съдът следва да признае правото на директно приложение на правата, които Директивата създава, а именно че водачите са психологически годни щом имат валидно СУМПС и не следва да бъдат санкционирани за това, че не са извършили психологически преглед в тригодишния срок, съобразно приложимата Наредба. По всички тези съображения, обжалваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно. В подкрепа на това е и решение ЕСLI:EU:C:2012:348, в което се подчертава, че *„в съответствие с принципа на предимство на правото на Съюза действието на разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС и на пряко приложимите актове на институциите в отношението им с вътрешното право на държавите членки е такова, че със самото си влизане в сила тези разпоредби правят неприложима по право всяка противоречаща им разпоредба на вътрешното право“*.

При този изход на делото право на разноси би имал жалбоподателя, но същия не претендира такива, както и не представя доказателства да е направил такива. По тази причина разноси не следва да бъдат присъждани.

С оглед изложеното и на основание чл. 63, ал.2, т.1 от ЗАНН, РС – Пазарджик

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА НП № 36-0000575/16.07.2021 г. на Началника на отдел „Контрол“ в РДАА Пловдив, с което на Р. Й. ХР. от с.Д., обл.К., ЕГН: ***** , на основание чл.53 от ЗАНН и за нарушение на чл.178 в, ал.5, предл.2 от Закона за движение по пътищата, е наложена глоба в размер на 500,00 (петстотин) лева, като незаконосъобразно.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Пазарджишкия административен съд.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____